

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska)
22. aprila 2016 – kazenski postopek zoper Mossa Ouhramija

(Zadeva C-225/16)

(2016/C 232/08)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranka v postopku v glavni stvari

Mossa Ouhrami

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 11(2) Direktive ⁽¹⁾ o vračanju razlagati tako, da se tam navedeno obdobje petih let računa

- (a) od trenutka, ko je bila izdana prepoved vstopa (ali retroaktivno: razglasitev nezaželenosti, ki je s to prepovedjo izenačena), ali
- (b) od trenutka, ko je zadevna oseba dejansko zapustila ozemlje – povedano na kratko – držav članice Evropske unije, ali
- (c) od katerega koli drugega trenutka?

2. Ali je treba člen 11(2) Direktive o vračanju glede na uporabo prehodnih določb razlagati tako, da navedena določba povzroči, da sklepi, ki so bili izdani pred začetkom veljavnosti te direktive in katerih pravna posledica je, da mora naslovnik prebivati zunaj Nizozemske deset zaporednih let, medtem ko se prepoved vstopa določi glede na okoliščine posameznega primera, in zoper katera je bilo mogoče vložiti pravno sredstvo, ne morejo več imeti pravnih posledic, če trajanje te obveznosti v trenutku, ko je bilo treba to direktivo prenesti, oziroma v trenutku, ko je bilo ugotovljeno, da naslovnik tega sklepa prebiva na Nizozemskem, presega trajanje, ki je navedeno v tej določbi?

⁽¹⁾ Direktiva 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L 348, str. 98).

Pritožba, ki jo je Simet SpA vložila 20. aprila 2016 zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne
3. marca 2016 v zadevi T-15/14, Simet/Komisija

(Zadeva C-232/16 P)

(2016/C 232/09)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Pritožnica: Simet SpA (zastopniki: A. Clarizia, C. Varrone, P. Clarizia, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predloga

- razveljavitev izpodbijane sodbe (zadeva T-15/14), s katero je Splošno sodišče zavrnilo tožbo za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije 2014/201/EU z dne 2. oktobra 2013 o nadomestilu, ki ga je treba plačati družbi Simet SpA za storitve javnega prevoza, opravljene med letoma 1987 in 2003 [državna pomoč SA.33037 (2012/C) Italija] in razglasitev ničnosti navedenega sklepa;
- Evropski komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica trdi, da so s sodbo kršeni:

- člen 107 PDEU, saj je v njej ugotovljeno, da naj bi bila plačila nadomestil v korist družbe Simet, na podlagi sodbe italijanskega Consiglio di Stato, ki so jih nacionalni organi priglasili, pomenila državno pomoč, medtem ko naj bi se spor, o katerem je odločilo nacionalno sodišče, nanašal na povračilo škode, ki je pritožnici nastala zaradi nezakonitih ravnanj ministrstva za infrastrukturo in promet, v povezavi s storitvami medregionalnega javnega cestnega prevoza v letih od 1987 do 2003;
- Uredba (EGS) št. 1191/69 ⁽¹⁾, ker naj Splošno sodišče ne bi preverilo prilagoditve italijanske zakonodaje navedeni uredbi iz dveh razlogov: (1) ker je slednja zasebniku nalagala, da svojo gospodarsko dejavnost opravlja le v obliki javne storitve, medtem ko je v skladu z Uredbo št. 1191/69 tak način opravljanja poslovne dejavnosti prepovedan, saj javna storitev povzroči, da je koncesionar zavezan spoštovati obveznosti javne storitve; 2) ker slednja ni določala nadomestila obveznosti storitev, ki jih je opravljal podjetje; po spremembah, uvedenih z Uredbo (EGS) št. 1983/91 ⁽²⁾, družbi Simet ni bilo več mogoče naložiti nobene obveznosti javne storitve, ker je šlo za podjetje medregionalnega avtobusnega prevoza oseb;
- Uredba (EGS) št. 1191/69, in zlasti, ker je Splošno sodišče napačno presodilo, da je Sklep Komisije, v skladu s katerim naj bi plačila v korist družbe Simet pomenila državno pomoč, zakonit, ker ta družba ni ločeno vodila računa stroškov, ki so ji nastali s to dejavnostjo, in bi torej obstajalo tveganje prekomernega nadomestila. V nasprotju s tem, kar je trdilo Splošno sodišče, so člen 5 in naslednji te uredbe določali drugačen način za določitev izravnalnega ukrepa, ki naj bi temeljil na „posledicah“, ki bi jih naložitev takšnih obveznosti javne storitve lahko imelo na izgubo konkurenčnosti podjetja v celoti;
- načela s področja povračila škode, ki so jo zasebniki utrpeli zaradi kršitve prava EU, in na podlagi katerih, če organ države članice v okviru svoje pristojnosti sprejme upravni ukrep, ki je v nasprotju s pravom Unije, to povzroči, da je ta organ, zaradi nezakonitosti tega ukrepa, dolžan povrniti škodo naslovniku ukrepa.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 1191/69 z dne 26. junija 1969 o ukrepanju držav članic glede obveznosti javne službe v železniškem in cestnem prometu ter prometu po celinskih plovnih poteh (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 1, str. 19).

⁽²⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 1893/91 z dne 20. junija 1991 o spremembah Uredbe (EGS) št. 1191/69 o ukrepanju držav članic glede obveznosti javne službe v železniškem in cestnem prometu ter prometu po celinskih plovnih poteh (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 1, str. 314).